

חוק לתיקון פקודת האפוטרופוס הכללי, תשי"ד—1954*

הוספת סעיפים
331 עד 134

1. אחרי סעיף 34 לפקודת האפוטרופוס הכללי, 1944, יבואו סעיפים אלה:
334. (א) היה האפוטרופוס הכללי סבור שיש לאדם ידיעות או שמצויים בידו מסמכים הנוגעים לעזבון או לרכוש שפקודה זו חלה עליהם, או שיש בהם כדי לגלות עזבון או רכוש כאמור, ושלא קיבלם ממנו על אף דרישתו לפי סעיף 34א, רשאי בית המשפט המחוזי שמקום מגוריו של האדם הוא בתחום שיפוטו, לפי בקשת האפוטרופוס הכללי, להזמין את האדם להת-ייצב לפניו ולצוות שייחקר על ידי האפוטרופוס הכללי או בפומבי בבית המשפט, אף אם כבר התייצב לפני האפוטרופוס הכללי ונחקר על ידיו.
- (ב) ציווה בית המשפט שאדם ייחקר על ידי האפוטרופוס הכללי, רשאי האפוטרופוס הכללי להשביעו ולחקרו בשבועה.
- (ג) בסעיף זה "חקירה" — לרבות הראיית מסמכים והגשתם.

„הזמנה
להקירה

334. הודה אדם בחקירתו לפי סעיף 34ב, כי הוא מחזיק בעזבון או ברכוש שפקודה זו חלה עליהם, רשאי בית המשפט המחוזי לחייבו במסירת העזבון או הרכוש לאפוטרופוס הכללי, במועד ובתנאים שייראו לבית המשפט.

דין המורה
בהחוקת רכוש

334. פרוטוקול של חקירה שנערכה על ידי האפוטרופוס הכללי על פי צו בית משפט מחוזי כאמור בסעיף 34ב, ישמש ראיה בבתי המשפט כאילו היה פרוטוקול של עדות שנגבתה על ידי בית משפט.

פרוטוקול חקירה
שנערכה על ידי
האפוטרופוס
הכללי

334. אדם שהוזמן לחקירה בבית המשפט המחוזי כאמור בסעיף 34ב, דינו לענין החקירה כדין עד ודינו לענין הוצאות כדין בעל דין בבית המשפט.

דינו של מי
שנחקר בבית
המשפט

334. נחקר אדם על ידי האפוטרופוס הכללי על פי צו בית משפט מחוזי, כאמור בסעיף 34ב, רשאי האדם לקבל ממנו דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה בשיעורים שנקבעו לעדים בבית המשפט.

שכרו של
הפתייצב לפני
האפוטרופוס
הכללי

2. בסעיף 35 לפקודה, סעיף קטן (1), פסקה (ב), במקום הפרט (ii) יבוא פרט זה:
- „(ii) מת ולא הניח יורשים חוקיים בישראל, או לא נמצאו יורשים חוקיים בישראל לאחר פרסום הודעה לפי סעיף 12.“

תיקון סעיף 35

3. אחרי סעיף 35 לפקודה יבוא סעיף זה:

הוספת
סעיף 335

335. היה בית משפט מוסמך למנות אפוטרופוס או מנהל נכסים לקטין, לחולה רוח, לפגרן או לבזבזן, רשאי הוא למנות לכך את האפוטרופוס הכללי, בהסכמתו.

„מינוי
האפוטרופוס
הכללי למנהל
נכסי פסולים

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו בתמוז תשי"ד (27 ביוני 1954); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 190, תשי"ד, עמ' 66.
1 ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1380, עמ' 110; ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1604, עמ' 198; ע"ר תש"ט, תוס' א' מס' 44, עמ' 112; ס"ח 29, תשי"ג, עמ' 27.

4. (א) מעשה בית משפט, בענין הסעיפים 2 ו-3 לחוק זה, שנעשה לפני תחילתו של חוק זה ושהיה נעשה כדין אילו היה חוק זה בר תוקף אותה שעה, רואים אותו כאילו נעשה כדין.

(ב) פעולה שנעשתה, בענין הסעיפים 2 ו-3 לחוק זה, על ידי האפוטרופוס הכללי ושהיתה נעשית כדין אילו היה חוק זה בר תוקף אותה שעה, רואים אותה כאילו נעשתה כדין.

פ נ ח ס ר ו ו ן
שר המשפטים

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב ן - צ ב י
נשיא המדינה

מספר 50

חוק כלי היריה (תיקון), תשי"ד—1954 *

1. בחוק זה תהיה לכל מונח המשמעות שיש לו בחוק כלי היריה, תש"ט—1949¹ הגדרות (להלן — החוק העיקרי), וחוק זה ייקרא עמו כאחד אם אין כוונה אחרת משתמעת.

2. בסעיף 2 לחוק העיקרי, במקום הסעיפים הקטנים (א) ו-(ב) יבואו סעיפים קטנים אלה:

„(א) לא יעשה אדם כלי יריה אלא על פי רשיון ובהזמנת הממשלה או על פי אישור הממשלה.

(ב) לא יביא אדם כלי יריה צבאי למדינה ולא יוציא אדם כלי יריה צבאי מן המדינה אלא על פי אישור הממשלה.“

3. בסעיף 4 לחוק העיקרי, במקום „לפי סעיף 9 או 10“ יבוא „לפי הסעיפים 9, 10 או 10א“.

4. בסעיף 5 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), פסקה (4), במקום „לפי סעיף 9 או 10“ יבוא „לפי הסעיפים 9, 10 או 10א“.

הוספת הסעיפים
5א ו-5ב

5. אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבואו סעיפים אלה:

5א. (א) לא ינתן רשיון להחזקת כלי יריה, למעט כלי יריה המוחזק מטעם המשטרה על פי הסעיפים 9 או 10, אלא לאחר שאדם המחזיק ברשיון למכור כלי יריה בדרך כלל (להלן — סוחר מורשה) או אדם ששר הפנים מינה לענין סעיף זה, אישר בתעודה כי בדק את כלי היריה ומצאוהו ראוי לשימוש.

(ב) סוחר מורשה ומי ששר הפנים מינהו כאמור בסעיף קטן (א) חייבים, לפי בקשה ובתשלום, לבדוק כלי יריה, ואם מצאוהו ראוי לשי-

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ו בתמוז תשי"ד (27 ביולי 1954): הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 191, תשי"ד, עמ' 74.
² ס"ח 18, תש"ט, עמ' 143.